

ΑΥΤΗ Η ΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ - CHEZ NOUS

Σκηνοθεσία: Λουκά Μπελβό

Σενάριο: Λουκά Μπελβό, Ζερόμ Λερόι

Ηθοποιοί: Εμιλί Ντεκέν, Γκιγιόμ Γκούι, Αντρέ Ντουσολιέ.

Φωτογραφία: Πιερίκ Καντελμίν ντ'Ίλ

Μοντάζ: Λούινο Τρος

Χώρα: Γαλλία, Βέλγιο (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 114'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Η άνοδος της ακροδεξιάς και οι επιπτώσεις της.

Μια εργαζόμενη μητέρα θέτει υποψηφιότητα για τη δημαρχία ύστερα από πρόταση ενός εθνικιστικού κόμματος.

Ο Βέλγος Λουκά Μπελβό ξεσκεπάζει με τόλμη (σχεδόν) ευθέως την απάτη που ακούει στο όνομα Μαρίν Λε Πεν, σε μια ταινία ριψοκίνδυνη και φιλόδοξη που τρέφεται από τις αρετές και τις αδυναμίες της την ίδια ακριβώς στιγμή.

«Η πολιτική δεν είναι δουλειά, είναι αφοσίωση» ακούμε σε μια σκηνή της πολιτικής αυτής ταινίας. Τη λέει ένας σεβασμιος γιατρός (Αντρέ Ντισολιέ), πολύ δημοφιλής σε μια πόλη στον βορειοδυτικό τομέα της χώρας, εκεί όπου εκτυλίσσεται η ιστορία. Πολιτικός από τη φύση του αλλά άνθρωπος των παρασκηνίων,

πατριώτης αλλά όχι φασίστας, ο γιατρός θα πείσει την Πολίν (Εμιλί Ντικέν), μια αξιαγάπητη νεαρή νοσοκόμα, να διεκδικήσει τη δημαρχία με τη στήριξη του ακροδεξιού κόμματος, στο οποίο ηγείται μια δυναμική γυναίκα (Κατρίν Ζακόμπ). Αυτή η πονηρή μέθοδος του γιατρού που παρασύρει την «απολιτίκ» νοσοκόμα στον κόσμο της πολιτικής, έναν κόσμο που στην πραγματικότητα δεν καταλαβαίνει, είναι η ραχοκοκαλιά της ταινίας που σε παρασύρει με το υποδειγματικό σενάριο της (στο οποίο υπάρχουν αρκετοί β' χαρακτήρες που δυναμώνουν την ιστορία). Ο Μπελβό καταφέρνει να αφουγκραστεί τη σημερινή κοινωνία του μίσους και της διχόνοιας και δίνοντας σημασία ακόμα και στις πιο μικρές λεπτομέρειες μιλάει για την ευκολία με την οποία ένας μη εκπαιδευμένος στην πολιτική σκέψη πολίτης μπορεί να παρασυρθεί και χωρίς καλά-καλά να το καταλάβει να γίνει όργανο φρονημάτων στα οποία ουσιαστικά είναι αντίθετος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Ο εθνικοπατριωτικός λαϊκισμός και η ακροδεξιά έχουν περάσει από το γραφικό περιθώριο στην άμεση επιρροή του ευρωπαϊκού πολιτικού status quo. Οι ελλείψεις αντιστάσεις σε κοινωνικό επίπεδο δημιούργησαν πρόσφορο έδαφος για την εξάπλωση νεοφασιστικών μορφωμάτων ακόμη και σε χώρους ή στρώματα με τα οποία παλιότερα δεν θα σχετιζόνταν ποτέ ιδεολογικά. Χαρακτηριστική περίπτωση ολοκληρωμένης πολιτικής μετάλλαξης και ιδεολογικής αναδιπλώσεως αποτελεί το Εθνικό Μέτωπο της Μαρίν Λε Πεν, που δίχως να αναφέρεται ρητά στην ταινία του Λούκα Μπελβό («38

Μάρτυρες», «Μήπως Είσαι ο Τύπος μου;») αποτελεί τον έμμεσο πρωταγωνιστή της. Ο σκηνοθέτης αναπαριστά με σαφήνεια τον τρόπο με τον οποίο ένα κόμμα όπως αυτό της Λε Πεν εκμεταλλεύεται την πολιτική σύγχυση που κυριαρχεί στην εργατική τάξη, έχοντας την ικανότητα να συμπεριλάβει στους κόλπους του ακόμη και ανθρώπους με πλήρη άγνοια των θέσεών του.

Η πολιτική παραβολή του Μπελβό έχει ως πρωταγωνίστρια την Πολίν, μια νοσοκόμα που συντηρεί μόνη τα παιδιά της σε μια κωμόπολη, όπου συναναστρέφεται ανθρώπους με ποικίλες πολιτισμικές αναφορές. Όταν ένα ανερχόμενο εθνικιστικό κόμμα θα της προτείνει τη θέση της υποψήφιας δημάρχου, η μέχρι πρότινος απολίτικη Πολίν θα ηγηθεί της καμπάνιας. Η κάμερα του Βέλγου σκηνοθέτη αποκρυπτογραφεί το δημόσιο προσώπιο του εθνικισμού, που πλασάρεται καθαρό κι εξευγενισμένο, ενώ παράλληλα απεικονίζει την δράση «μαχητικών» ομάδων που προβαίνουν σε βίαιες λύσεις όποτε χρειαστεί.

Η σχέση που θα αναπτυχθεί μεταξύ της Πολίν κι ενός μέλους μιας τέτοιας ομάδας, το οποίο αρνήθηκε να ανταλλάξει την περιβολή του δρόμου με το κοστούμι, αποκτά προοδευτικά κομβική σεναριακή σημασία για τις αποφάσεις της, ένα εύρημα που αναλαμβάνει αδικαιολόγητα τα ηνία της αφήγησης, αποδυναμώνοντας έτσι την κύρια θεματική της ταινίας. Η Πολίν απογοητεύεται όχι από τις ιδέες του κόμματος, αλλά από την πίεση που η πολιτική στράτευση ασκεί στην προσωπική της ζωή. Έτσι, παρά την αποτελεσματική σκηνοθεσία του Μπελβό, οι προβληματισμοί της ηρωίδας παραμένουν συναισθηματικοί, χωρίς να αμφισβητούν τα πολιτικά ζητήματα που τίθενται και παραμένουν μέχρι τέλους μετέωρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΤΕΑΣ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο καταξιωμένος Βέλγος σκηνοθέτης Λούκα Μπελβό (38 Μάρτυρες – 2012), επιστρέφει δυναμικά με τη νέα του ταινία και σκιαγραφεί με τρομακτική ακρίβεια, την άνοδο της ακροδεξιάς, αλλά και τις συνέπειες της, με φόντο τις γαλλικές προεδρικές εκλογές, αλλά και την προσφυγική κρίση. Εξαιρετική στον πρωταγωνιστικό ρόλο η ηθοποιός, Εμιλί Ντεκέν.

Παίρνοντας τη σκυτάλη από τον Κεν Λόουτς , ο Λούκα Μπελβό παρουσιάζει ένα πολιτικό σινεμά αξιώσεων, αποτυπώνοντας στην μεγάλη οθόνη τη γέννηση του φιδίου της ακροδεξιάς, στη Γαλλία της οικονομικής κρίσης, αλλά και γενικότερα στην Ευρώπη.

Ο Βέλγος σκηνοθέτης εκμεταλλεύεται στο έπακρο το αξιόλογο σύνολο ηθοποιών που έχει στη διάθεσή του και παρουσιάζει με ρεαλισμό, τις τραγικές επιπτώσεις του ρατσισμού και του φασισμού, έτσι όπως εκδηλώνονται και αποτυπώνονται αρχικά μέσα στους κόλπους της οικογένειας και κατ' επέκταση στο σύνολο της κοινωνίας.

«Η ταινία «Αυτή η Γη είναι Δική μας» είναι μία πολιτική ταινία. Δεν είναι όμως μία στρατευμένη ταινία και δεν αποσκοπεί σε κάποια θεωρία. Προσπάθησα να περιγράψω μία κατάσταση, ένα κόμμα, ένα πολιτικό σχήμα και να αποκωδικοποιήσω το λόγο του, να καταλάβω τον αντικτύπο του, την αποτελεσματικότητά του και τη δύναμή του να αποπλανεί.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ

Μετριοπαθής σκηνοθέτης, με ωραίες ιδέες και μια παιχνιδιάρικη διάθεση πάνω στα κινηματογραφικά είδη, ο Βέλγος Λούκα Μπελβό κάνει με το «Αυτή η Γη είναι δική μας» την υπέρβασή του.

Θα έλεγε κανείς πως το επιβάλλει η ίδια η εποχή,

αν όχι η ίδια η Ιστορία, όπως αυτή γράφεται αυτή τη στιγμή σε μια χώρα σαν τη Γαλλία όπου έζησε (και ζει;) από πολύ κοντά τον εφιάλτη μιας ακροδεξιάς που μεταλλάχθηκε για να αποβάλλει τα πολύ ακραία χαρακτηριστικά της και στη συνέχεια διεκδίκησε με αξιώσεις την προεδρική καρέκλα ακριβώς επειδή εξέφρασε (με λαϊκισμό και πονηριά) την απογοήτευση των πολλών. Το ίδιο συνέβη – αλλού λιγότερο απειλητικά, αλλού με ανεξέλεγκτες για την ώρα προεκτάσεις – σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη αλλά και την Αμερική, ολοκληρώνοντας μια από τις πιο θλιβερές «επανεκκινήσεις» του κακού σε όλον τον κόσμο, μια μάστιγα που βρήκε πρόσφορο έδαφος για να φυτρώσει ξανά και να εξαπλωθεί σε ένα κόσμο που αποδεικνύεται ότι δυστυχώς ξεχνάει πιο γρήγορα απ' ό,τι επουλώνονται οι πληγές του.

Προς τιμήν του και τουλάχιστον για πολλή ώρα μέσα στο «Η Γη είναι Δική Μας», ο Μπελβό προσπαθεί να φτιάξει μια ενδεικτική λίστα όσων θα οδηγήσαν κάποιον να ακολουθήσει ένα δρόμο που δεν θα έπαιρνε ποτέ. Και το κάνει με ρεαλισμό, προσπαθώντας να αποφύγει τις «ευκολίες», με αρωγό μία από τις πιο σπουδαίες ηθοποιούς των καιρών μας, την υποτιμημένη Εμιλί Ντεκέν (της «Ροζέτας» των αδερφών Νταρντέν και του «Πέρα από τη Λογική» του Γιοακίμ Λαφός).

Το έδαφος στο οποίο κινείται ο Μπελβό είναι εκ των πραγμάτων ένα ναρκωπέδιο. Το να παραπέμπτει, έστω και όχι ονομαστικά στο Εθνικό Μέτωπο με μια ηρωίδα που δεν χρειάζεται να μαντέψει για να καταλάβει ότι είναι η Μαρίν Λε Πεν (από το χαρακτηριστικό κούρεμα στα μαλλιά της μέχρι την απομάκρυνση από τον πατέρα της), σε κάνει άτρωτο αλλά και ευάλωτο την ίδια στιγμή.

Μπορεί η στάση του Μπελβό να είναι σαφέστατα ακτιβιστική κατά της νεοναζιστικής ιδεολογίας ακόμη και όταν αυτή είναι συγκαλυμμένη πίσω από ένα πιο «ευγενικό» προσώπιο, αλλά όταν τα επιχειρήματα πρέπει να αποκτήσουν κινηματογραφική υπόσταση είναι λίγα όσα μπορούν να σε πείσουν για τις πολιτικές ανησυχίες των ηρώων και τους λόγους για τους οποίους ρέπουν προς το κόμμα που δίνει τις εύκολες λύσεις.

Ο στόχος της ταινίας του Μπελβό είναι να καταδείξει το πόσο εύκολο είναι να ξεγελαστείς μέσα στην απελπισία σου από το τέρας της ακροδεξιάς και του λαϊκισμού. Είμαστε τελείως μαζί του και μακάρι όλο και περισσότεροι άνθρωποι να δουν την ταινία του για να το αντιληφθούν.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

LUCAS BELVAUX

Γεννήθηκε το 1961 στο Namur, Wallonia, Βέλγιο. Είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και ηθοποιός.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2017 Αυτή η γη είναι δική μας , 2015 La fin de la nuit (TV Movie), 2014 Μήπως είσαι ο τύπος μου;, 2012 38 martyres, 2009 Rapt, 2007 Les prédateurs (TV Series), 2006 La raison du plus faible, 2004 Nature contre nature (TV Movie), 2002 Après la vie, 2002 Un couple épatant, 2002 Cavale, 2001 Mère de toxico (TV Movie), 1996 Pour rire!, 1992 Parfois trop d'amour.